

57225326-2	13/02/2017	לאשה	עמוד 22	1	19.7x27.34
בית חולים לוולפסון - 20160					

אשת השבוע | הרמנו טלפון כי רצינו את כל הפרטים

כבר כשהייתה ילדה טיפלה בחיות פצועות. כעת קיבלה חיה מוסרי, אחות חדר ניתוח ראשית בוולפסון, פרס מפעל חיים בלוס אנג'לס על פעילותה בעמותת "הצל לבו של ילד", המצילה ילדים חולים ממונגוליה ועד זנזיבר

הופתעת כשהודיעו לך על קבלת הפרס?

"נדהמתי. הבוס שלי, ד"ר ששון ליאור, מנהל המחלקה לניתוחי לב, בישר לי שאני נוסעת לקבל את הפרס בלוס אנג'לס, ואמרת לי: 'כבוד גדול, קטונתי'. אני בורג קטן פה, אנחנו צוות גדול ומדהים ולכולם מגיע הפרס הזה".

זה לא הפרס הראשון שאת מקבלת.

"קיבלתי כבר שישה פרסים, בהם פרס מפעל חיים מטעם איגוד אחיות חרדי ניתוח, ופרס קישון לעובדים מצטיינים, ע"ש פרופ' יחזקאל קישון, מייסדו של מכון הלב בוולפסון".

מהו פרויקט "הצל לבו של ילד"?

"זו עמותה בינלאומית שבסיסה בוולפסון, אשר דואגת לניתוחי לב מצילי חיים ולמעקב רפואי לילדים ממדינות מתפתחות. אני בעמותה מיומה הראשון - ד"ר עמי כהן הגיע אלינו מארצות הברית עם החלום הזה. בהתחלה זה נראה כמו הויה ואחרי 21 שנה העמותה מוכרת על ידי האו"ם".

למה לנתח ילדים זרים, כשחדרי הניתוח בארץ לא עומדים בעומס של החולים שלנו?

"מובן שעניי עירך קודמים, אבל יש המון ילדים בעולם שניתוח יכול להציל את חייהם פשוטו כמשמעו. אנחנו לא מתעסקים בפוליטיקה, לא רואים צבע, מין או ארץ מוצא, אבל יש לנו גאווה מיוחדת לנתח ילדים פלסטינים. עכשיו בדיוק מאושפזת אצלנו ילדה מעיראק".

כמה ילדים כבר נותחו במסגרת העמותה?

"יותר מ-4,000 ילדים, שהגיעו מ-53 מדינות באפריקה, דרום אמריקה, אסיה והמזרח התיכון".

אתם נוסעים לנתח גם בחו"ל?

"ביצענו כבר ניתוחים בטנזניה, סין, זנזיבר וקניה. באחת הנסיעות לסין הצלנו אישה צעירה, ומאז בכל פעם שאנחנו מגיעים היא מחכה לנו עם פרחים בנמל התעופה, מרחק של שש שעות נסיעה מהבית שלה".

איזה מטופל הכי ריגש אותך?

"אין אחר כזה, כל ילד שהצלנו מרגש אותי. וורלי, למשל, יתום בן חמש מהאיטי, שאוטר על ידי המשלחת הישראלית שנסעה לשם ברעידת האדמה - לולא האסון שקרה שם הוא לא היה היום בין החיים. בטקס פגשנו את לילו, יתום סיני בן שש, שהגיע אלינו לפני שלוש שנים על סף מוות. היום הוא ילד בריא ששמו בנג'מין, לאחר שאומץ על ידי משפחה אמריקאית. והיה גם תינוק שהוריו היו שלושה שבועות בדרכים ממונגוליה לסין כדי שנראה אותו. לא היינו ערוכים לניתוח, אבל ידענו שאם נשלח אותו הביתה הוא ימות בדרך. בעזרת הצוות הנפלא ובורא עולם הצלחנו, ואחרי יומיים הוא הלך הביתה בריא".

למה בחרת להיות אחות?

"זה תמיד היה שם, כילדה נהגתי לאסוף חיות פצועות ולטפל בהן. התחלתי בשנת 1977 בפגייה של בית החולים דג'אני ביפו ושנתיים אחר כך עברתי עם הפגייה לוולפסון. בהמשך הציעו לי לצאת לקורס אחיות חרדי ניתוח, וב'91 פתחנו את מחלקת ניתוחי הלב".

מה החלום שלך?

"להפעיל את בית החולים החדש לניתוחי לב ילדים, שהעמותה בונה בצמוד לוולפסון. זה יהיה מרכז בינלאומי לניתוחי לב, זוהי קרדיולוגיה וטיפול נמרץ".

האם פרס מפעל חיים מסכם מבחינתך קריירה של 40 שנה?

"חס וחלילה, כל זמן שאני עם כוחות ומוח צלול, אמשך לעבוד בשביל הילדים האלה".

”

התרגשתי לפגוש בטקס את לילו, יתום סיני בן שש שהגיע אלינו לפני שלוש שנים על סף מוות. היום הוא ילד בריא ששמו בנג'מין, לאחר שאומץ על ידי משפחה אמריקאית”

גיל: 66 מצב משפחתי: גרושה, אם לבת (45)

וסבתא לשלושה נכדים מגורים: חולון

העצה הכי טובה שקיבלתי: "אם את עושה משהו שאת אוהבת, לא תצטרכי לעבוד יום אחד בחייך".

העצה הכי גרועה שקיבלתי: "כשיצאתי לקורס חרדי ניתוח אמרו לי: 'תצטרכי להיות בבית החולים יום ולילה, מה את צריכה את זה?'"